Ч. 30. Четвер 9 (22) лютого 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в п. к. Старостах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Розвязанє угорского парляменту.

Палата панів.

Рівночасно з палатою послів зібрала ся була в понеділок о 10 год. рано також і палата панів. Засіданє відкрив президент ґр. Чакі. По відчитаню королївского відручного письма в справі скликаня парляменту забрав слово ґр. Майлят і поставив резолюцию висказуючу надію, що угорскі закони будуть пошановані і що парлямент буде знову скликаний в часї, який на то визначує закон. „З тою гадкою — кінчить ся резолюция — готові ми приняти до відомости Найв. відручне письмо Короля, розвязуюче парлямент“.

Бар. Пронай запитав президента, чи знає о тім, що в будинку парляменту єсть полїция, що войско і полїция окружили будинок і чи то стало ся на приказ президента? — Ґр. Чакі відповів, що не давав такого приказу, але переконав ся, що через то необмежена особиста свобода і свобода нарад. Відповідь ту принято до відомости.

Опісля заявив ґр. Дессевффі, що не уважає за відповідне, щоби по відчитаню королївского письма, розвязуючого парлямент, промавляв хто небудь, отже длятого в так важній хвили для дальшого розвитку публичних відносин ставить внесенє, щоби зі взгляду на то, що доручене королївеким комісарем, ґен. Нипрім президентови Найв. відручне письмо Короля, розвязуюче парлямент, не відчитано в палатї послів, не відчитувано єго також і в палатї панів.

Над внесенєм сим завела ся дискусия, а президент заявив відтак, що не може внесеня Дессевффі'го піддати під голосованє, бо він не подав єго на письмі. Відтак принято одноголосно резолюцию Майлята. Президент відчитав тодї Найв. відручне письмо Короля, розвязуюче парлямент і друге Найв. письмо, іменуюче ґен. Нипрі'го королївеким комісарем. Оба письма принято до відомости

По затвердженю протоколу промовив ґр. Фердинанд Зічі, жадаючи, щоби внесенє ґрафа Дессевффі'го долучено до протоколу. — Президент заявив, що то противить ся традициям, однак він піддасть ся ухвалї палати, по чім ухвалено внесенє Дессевффі'го долучити до протоколу. На тім закінчили ся наради, а коли члени палати розійшли ся, заняла полїция всї салї, замкнула їх і запечатала.

Дальші події.

З Будапешту доносять: Ключі від брам палати послів віддано мінїстрови справ внутрішних. О год. пів до 2 по полудни відкликано войска з під парляменту, а лиш в бюрах позістали дві компанії гонведів. До парляменту, котрого брам стереже полїция, мають приступ за леґітимациєю лиш мешкаючі там урядники.

По закритю засїданя палати послів поїхали ґр. Андраші і бар. Апонїй до Буди, де їх ожидало 200 до 300 студентів з чорними прапорами і відвели їх аж до палати ґр. Андрашого. Студенти хотїли устроїти демонстраційний похід, але полїция не допустила до того. Они перейшли тодї на пештеньску сторону і там зробили кілька поменших демонстраций. Накопець полїция їх розігнала.

З компетентних кругів заперечують тому рішучо, мов би на так званій ґенеральній луцї відбула ся в понедїлок рано ревія войскова.

Угорске Бюро кореспонденцийне подає слїдуюче поясненє до послїдних подій на Угорщинї: В виду піднесених в парляментї і прасї голосів, мов би розвязанє парляменту без рівночасного скликаня нового було дїлом абсолютизму, а установленє королївского комісаря противило ся законам, уповажнене єсть Угорске Бюро кореспонденцийне з компетентного жерела сконстатувати, що в жовтни 1897 парлямент розвязано без рівночасного скликаня нового (що зроблено аж в кілька днів пізнїйше

---

13)

З американьского житя.

(З нїмецкого — Генр. Урбана).

VI.

Любка з Берлина.

(Дальше).

Біллї страшенно тїшив ся, забрав свої річи і пійшов до дому. Прийшовши туди, оповів свому приятелеви Чарльсови о новій касерцї у Остермана. Накриваючи стіл, замітив Біллї одушевлений:

— Очи, Чарльсе, очи! І така мила! Коби я лише виучив ся того проклятого берлиньского говору! По нїмецки тяжко, але по берлиньски ще тяжше.

Чарльс засьміяв ся. Нараз Біллеви прийшло щось на гадку. Побіг до сусїдної комнати і вийшов звідтам вскорі з нїмецким лексиконом, в котрім почав пильно глядати.

— Чого глядаєш? — спитав Чарльс.

— Не находжу нї одного слова, яке она сказала.

— Ба, коли ти будеш глядати слів після її вимови — замітив Чарльс сьміючи ся — то можеш довго глядати.

Відтак пояснив товаришеви спосіб вимовлюваня Берлинців.

— Тобі добре! — відповів Біллї. — Ти походиш з Нїмців.

По вечері усїли оба при фортепянї і грали на чотири руки. Они бо приїхали до Берлина, аби учити ся музики.

Не богато минуло часу, а Біллї і нова касперка у Остермана стали добрими знакомими. Коли білявий, сухий Біллї, з високим стоячим ковніриком і в маленькім соломянім капелюсї насуненім на ухо вертав по полудни від свого учителя і переходив по при Остермана, то нїколи не забув заглянути крізь виставове вікно до склепу. Деколи замітила єго Рожа, тодї приязно кивала до него головою. То подобало ся Біллеви. Що она називала ся Рожа, він вже довідав ся.

Одного вечера ішов Біллї через площу Лїцов, коли нагле побачив перед собою Рожу. Він привитав її вічливо і спитав своєю страшенною нїмеччиною, куди она іде. То її вільний вечер, замітила она, а іде до своєї тїтки. Хорошо виглядає — подумав Біллї з Сінсінатї. Її одїж була проста, але лежала на нїй мов улита. Она замітила, як він глядів на неї любуючи і усьміхнула ся. Біллї спитав, чи може провести її кілька кроків.

— Очивидно, буду дуже рада. Куди ви мандруєте?

Мандруєте — мандруєте — Біллї жалував, що не має при собі словаря. Але то мусїло значити тілько, що іти або прямувати.

— До дому! — відповів він вічливо і показав на захід. — Нинї вечером маємо у себе відвідини дам. Я мушу робити поколяду. Мій товариш Чарльс за дурний, знаєте.

— Той малий рудий, з котрим ви все ходите?

Біллї притакнув.

— Ну, він не виглядає, якби єго в голову били — такий малий лис.

В голову били — Біллї покивав сам своєю головою. Велїв собі то близше пояснити.

— Ах, розумію. Але панно Рожо, прошу, говоріть більше по нїмецки.

— Атже то по нїмецки.

— О так, але я гадаю так, як учать в школах.

— Ах, про мене! — і она сердечно розсьміяла ся.

— Крім того — відозвав ся знов Біллї — ви не знаєте, хто я є. Я Вілїям Бель з Сінсінатї. Мої приятелї називають мене Біллї.

Він мав привичку, коли представляв ся, все додавати, що він з Сінсінатї.

Відтак подумав собі, що було би незвичайно весело, коли би вибрав ся з Рожею на прохід. Тому спитав її зараз, чи не схотїла би слїдуючої недїлї пійти з нею до зоольоґічного огорода.

— Чому нї — відповіла Рожа. — Добре!

Они умовили ся, що зійдуть ся о третїй годинї на площи Ноллендорф під надоздушною зелїзницею. Відтак заявив Біллї з Сінсінатї, що мусить вернути і розпрацав ся.

Біллї і Чарльс явили ся о означеній годинї на площи Ноллендорф. Кілька минут пізнїйше прийшла й Рожа в хорошій новій сукни. Але що она зробила з своїм лицем? Біллї і Чарльс поглянули на себе заклопотані. Рожа помалювала собі лице і то дуже. Навіть уста були червоні як цегла.

— Але панно Рожо, того не треба робити з таким хорошим лицем! — сказав Біллї усьмі-

ше), а прецї нїхто тодї не підносив сумніву що до того, чи той акт був законний.

Після постанови закона, розвязане старого а скликане нового парламенту творить як що до змісту так і сути дві зовсїм окремі державно-правні чинности і тим менше можна з причини оногдашного розвязаня парламенту говорити о змаганях абсолютизму, позаяк в письмі, розвязуючім парламент, сказано виразно, що Монарх застерігає собі як найскорше скликане нового парляменту. Що до справи королївского комісаря Монарх має незаперечене право перенести свої власні права на свого комісаря, а позаяк его іменоване має контрасиґнатуру одвічального міністерства, то й іменоване відповідає вповнї конституциї. Наконець що до власти такого комісаря виразно сказано, що Монарх не надає єму необмеженої власти, лиш переносить на него ту, яка прислугує Королеви, іменно в справі розвязаня парляменту, так, щоби в тій справі комісар не потребував дальших поручень, лиш дїлав з власного почину. При постановах правительства брано в рахубу також послїдні досьвіди парляменту. Позаяк парлямент відмовив відчитаня королївского письма на засїданю, треба було конче, щоби его відчитав полковник Фабріціюс. Полїцийна охорона полковника була умотивована досьвідами минувшости, але насильства не ужито. Ґен. Нирі поручив полк. Фабріціюсови, щоби по відчитаню Найв. відручного письма як найчемнїйше завізвав бувших послів, щоби в спокою вийшли з будинку. Цїле поступоване відповідає законам і правним звичаям.

Дальше доносять: Міністер справ внутрішних вислав до кількох комітатів правительственних комісарів, уповажнених до того, щоби розслїдили автономічну адміністрацию і видали зарядженя, потрібні до удержаня публичного порядку. Наспіла також вість, що Руднай іменований ґенеральним комісарем для столицї і пештеньского комітату. — Як доносить „Pest. Lloyd", всї старші жупани одержали завізване, щоби відповідно до обовязуючих законів пішли до своїх муницálий і ждали там дальших зарядженъ.

Управляючий комітет коаліциї відбув вчера під проводом Кошута конференцию, на котрій принято внесенє слїдуючого змісту: В виду обсадженя войском салї засїдань в парляментї і в виду того, що власть войскова заявляє в урядовій ґазетї, що силою недопустить, щоби дня 21 с. м. відбуло ся засїдане, сполучені партиї заявляють, що не являть ся на засїданю дня 21 с. м. і протестують против насильства.

Безпосередно по тій конференциї відбула партия независимости засїдане, на котрім одноголосно принято внесеня управляючого комітету. В дискусиї пос. Ковач поставив внесенє, щоби члени партиї зібрали ся нинї о 11 год. в соборній церкві на богослужене. Кошут заявив на то, що полишає се послам до волї. Відтак висказано Кошутови довіре, за що він подякував і заявив, що слїдує: Ми бороли ся разом о народні права, за конституцию, за вітчину. Хоч груба сила зробила нам дійстно конець яко послам, то все-таки позістають нам наші горожаньскі права, а виконуванє їх єсть нашим обовязком. Я присьвячу і на дальше моє житє ідеї независимости. Єсть моїм глубоким переконанєм, що то все, що тепер дїє ся, лагодить гріб для 1867 року, а приготовлює тріумф року 1848. Нехай Господь Бог вас хоронить! На тім закінчено конференцию.

Вісти полїтичні.

Справа угорска в австрийскім парляментї. — Інсталяция президента Фалєра. — Події в Росиї.

В палатї послів вела ся вчера дальша дискусия над справою угорскою і промавляв насамперед президент міністрів барон Ґавч. Бесїдник зазначив насамперед, що ніякий з дотеперішних бесїдників не поставив конкретних внесень що до того, на яку иньшу дорогу повинно вступити правительство як на ту, на яку вступило. Відтак сказав бар. Ґавч, що коли правительство не предложило доси закона що до уповаженя до покритя спільних видатків, то стало ся то длятого, що все ще була надія, що на Угорщинї прийде до компромісу і буде можна вибрати делеґацию. На жаль не прийшло до того і правительство в перших днях марта предложить закон, котрий дасть нагоду до дискусиї, до котрої привязані надії в ріжних напрямах. (Веселість). Міністер заявив дальше, що правительство стоїть при засадах з 1867 і уважає для обох половин державы спільність економічну за найкористнїйшу.

Відповідаючи на бесїду ґр. Дїдушицкого, сказав президент міністрів: Вельми поважаний бесїдник Кола польского висказав бажанє, щоби в сїй палатї витворила ся сильна сполучена більшість і щоби з посеред неї утворено правительство парляментарне. При сїй нагоді підніс бесїдник ряд закидів против теперішного урядничого правлїня. (Пос. Дашиньский: Котре завсїгди підпирав!) Вис. Палата нехай буде переконана, що коли би з дїяльности теперішного правительства не вийшло нічого иншого, як лиш сполученє партий до витвореня сильного, здібного до працї правительства, то теперішний кабінет уважав би то за найсьвітлїйший успіх своєї дїяльности. Як давнїйше так і тепер заявляю, що я і нинї такої гадки. Не доєить спільної опозициї, спільної критики, треба також уміти й спільно управляти. Президент міністрів закінчив словами: Єсьм уповажнений заявити, що законодавчий вплив сеї половини держави що до спільних справ буде завсїгди берегти ся. Австрийска рада державна не має причини побоювати ся, щоби через односторонні зарядженя, котрі би дотикали наших інтересів, не була поставлена супротив довершеного факту. Дальше єсьм уповажнений заявити, що основи спільної армії, котра знаходить свою найважнїйшу опору у виключних правах, признаних найвисшому вождови, не будуть нарушені. То відносить ся з окрема до язика команди і служобового.

По міністрі промавляли ще між иньшими посли: Крамарж, котрий в імени Чехів доказував, що правительство повинно опирати ся не лиш на Мадярах і Нїмцях, але на всїх народах; Шенерер, котрий сказав, що Всенїмцї за тим, щоби зірвати рішучо з Угорщиною і Кльофач, котрий станув в обороні Кошута і его полїтики, та доказував, що Славяни мусять поступати спільно з Мадярами против спільного ґерманьского ворога.

На вчерашнім засїданю палати послів відчитав президент кабінету Рувіє письмо президента Фалієра до парляменту. Фалієр заявляє, що числить на співучасть всїх републиканів. Президент хоче правити державою, не оглядаючись на ріжницї уродженя, віри і переконань полїтичних. Кождому горожанинови запоручена свобода. Дальше підносить Фалієр, що від послїдної революциї, котра витворила републику, минуло 35 лїт, а република єсть нинї сильнїйша як коли небудь. Не грозячи нікому треба бути сильним, бо сильна армія єсть найлїпшою запорукою мира. Република хоче бути вірна своїм союзникам, але бажає заразом удержувати і з иньшими державами добрі зносини. Недалека хвиля, коли загал зрозуміє, що лиш в краю загального голосованя, під правлїнєм свободи єсть можливе сполученє і погодженє всїх верств суспільности. Письмо кінчить ся словами: Хочемо неутомимо працювати над тим, щоби людскість ставала ся щораз лїпша, хочемо служити правам поступу і любови вітчини.

хаючись. — Менї здаєть ся, що найлїпше буде, коли ми то обітремо.

— Я гадала, що коли іду з такими хорошими панами з Америки — —

— О нї, о нї! — сказав Біллї з Сінсінатї і потягнув єї лагідно з собою в найблизшу бічну уличку. Тут завів єї до сїний одної камениці і обтер її фарбу з лиця.

— Боже, як красно пахне та хустина! — сказала Рожа, коли Біллї совав нею по єї лици. Вскорі єї лице стало знов природне.

— Так! — відозвав ся Біллї, коли скінчив. А обертаючи ся до Чарльса, додав: — Тепер она знов дуже мила, правда?

Они сїли відтак до трамваєвого ваґона і поїхали до зоольоґічного огорода. Найшли один вільний стіл на терасї перед реставрациєю, в тїни зелених дерев.

Бавили ся незвичайно добре. Грала то одна войскова музика то друга. На стежцї між обома музичними павільонами филювали товпи сюди і туди: офіцири, котрих золоті ґузики і ковніри сияли в сонци, дами з пестрими парасольками і ріжноцьвітними прикрасами на капелюхах, сухі студенти і товсті банкири. Замість дешевої кави пили знамениту мокку. Рожа з'їла вже пяте тїсто і заявила своїм берлиньским виговором, що нїгде не можна так добре бавити ся, як у тїтки Ґрін. Чорльс мусїв своєму приятелеви що друге єї слово поясняти.

Біллї мусїв Рожи оповідати про Америку і про Джона Морґана, котрого очивидно називала она Морян. Він оповідав такою нїмеччиною, що Рожа аж заходила ся зі сьміху. Слова, яких єму не доставало, мусїв єму доповідати Чарльс. Взагалї — що були би они робили без Чарльса? Він був для них необходимий. Всї троє бавили ся знаменито. Коли Рожа взяла осьме і послїдне тїсто, сказала:

— Ох — тепер я вже об'їла ся. Але волить животови що стати ся, як має ся господареви дарувати!

І она поглянула з вдячностию на Білля та відозвала ся:

— Ах, пане Бель — з вами пішла би я навіть між Індиян!

— О, ви надто добрі! — відповів Біллї одушевлений.

Від тої недїлї уважала себе Рожа немов би судженою Білля. Говорила лише про „свого Білля" і кликала его „ти". Єї вільний час належав до Білля. Они уживали его на прогульки в околицю, до Павльсборну, де сидїли в огородї перед малою гостинницею, до Гундекеле, або дальше до Ванзо, Нікольскоє або Почдаму. А все Чарльс був коло них немов заприсяжений перекладник для берлиньского говору. Рожа тїшила ся, коли відповідала на питаня Білля словами yes або no. Або послугувала ся дуже часто уживаним Американцями словом all right. Біллї одушевляв ся тим. Коли его одушевлене не мало вже границь, ударав себе сильно по нозї і кричав:

— By Jimmy — — які ми всї веселі!

На що Рожа відповідала:

— Алеж та нїмеччина, якою він верзе — Боже!

(Конець буде).

Петербургска аґентия доносить, що в Києві арештовано ватагу, зложену з осьми людий, котрі висилали до всїляких богатих жителїв міста листи з погрозами, підписані анархістами і комунїстами, жадаючи від них гроший, нїби то на революцию. — В Очакові розпочав ся вчера процес против поручника Шмідта, 37 моряків, 2 студентів і 1 селянина. Розправа потреває яких 10 днїв; на сьвідків завізвано 99 сьвідків против обжалованих і 27 за ними.

Новинки.

Львів, дня 21-го лютого 1906.

— **Є. Е. н. Намістник** гр. Андрей Потоцкий повернув з своєї інспекцийної подорожи до Львова.

— **Значний дар.** В містї Дер на Угорщинї подарував Николай Баллїчі з нагоди іменованя его почетним горожанином того міста 240.000 корон на утворене постійного театру в тім містї.

— **Дрібні вісти.** В селї Менджехів коло Домброви погоріла сими днями горальня.— Страйк у всїх фабриках в Рецї тревав дальше. До страйкуючих прилучили ся і робітницї фабрики тютюну.

— **Репертуар руского театру у Львові.** В четвер дня 22-го с. м. буде представлена „Батькова казка“, драма в 5 діях Карпенка Карого. — В пятницю дня 23 с. м. „На днї“, сцени з житя в 4 діях М. Горкого. — В суботу дня 24 лютого с. р. „Суета“, комедия в 4 діях Карпенка Карого. — Абонамент на шість вистав перворядний 15 кор. — Абонамент на шість вистав другорядний 10 кор.

— **Золото на Мораві.** Mähr. Tageblatt доносить, що в Підгірнім коло Липника на Мораві найдено поклади, в котрих показало ся золото. Недавно розслїдила ті поклади фахова комісия з Берна і мала пересьвідчити ся, що в тих покладах є досить богато золота. Тепер іде лише о обчислене, чи добуванє золота оплатилось би.

— **Нещастна пригода на зелїзници.** В ночи з четверга на пятницю привезено з Нового Загіря до загального шпиталя в Сяноцї служачого Кароля Тодора, що віз зелїзницею конї з Угорщини, яко дозорець. Коли в ночи висїв з вагона, дістав ся під над'їзджаючу машину, котра відтяла ему ногу і руку. Нещастному подано поміч зараз, але мимо того над раном помер.

— **14 днїв арешту за поцїлуй.** В Ічинї, в Чехії, засудив суд повітовий 18-лїтну кельнерку з Дрездна, Марту Кнебель, на 14 днїв арешту з чотирома постами за то, що в ночи 26 січня в приступі веселого настрою поцїлувала на зелїзничім двірци в Підмоклім якогось чужого мужчину. Той мужчина велїв кельнерку, стоячу під полїцийним доглядом, арештувати, а полїция віддала справу судови, котрий видав згаданий засуд.

— **Убийство жінки.** Пишуть з Угнова: Від якогось часу жила тут у своєї матери жінка Михайла Рябкевича з Рави рускої, що покинула чоловіка перед кількома лїтами. Дня 16-го с. м. Рябкевич приїхав сюди з Рави рускої і явивши ся в мешканю жінки, вистрілив до неї три рази з револьвера в груди. Смертельно ранену відвіз опісля до лїкаря, а сам зголосив ся на станицю жандармерії. Рябкевича арештовано. а жінка лежить конаюча.

— **Новий податок** ухвалив нїмецкий парлямент на оногдашнім засїданю, приймивши проект посла Пакена, аби оподаткувати ілюстровані карти почтові. Парлямент узнав, що ілюстровані переписні листки становлять артикул збитку, отже можуть без шкоди для загалу платити 2 феники податку від штуки. Позаяк, як обчислено, розходить ся в Нїмеччинї близько 500 мілїонів штук таких листків в роцї, то податок принесе 10 мілїонів марок.

— **Арештоване.** Львівскій полїциї удало ся вчера зловити двох драбів, котрі брали участь в значній крадежи, доконаній перед кількома днями в склепі п. Максимовича при ул. Хорущини. о якій ми доносили. Арештовані мешкали у одного сторожа при ул. Вагилевича.

— **О великій бурі,** котра спричинила величезні страти, доносять американьскі часописи в телеграмах з міста Ґаяквіль в Колюмбії. Після тих телеграм всї набережні міста на значній просторони опинили ся під водою, котра наплила по землетрясенях. В селї Гуакада утонуло 200 людий, а під Тумако добуто 90 трупів.

— **Зелїзнича катастрофа.** З Ліона доносять до віденьских часописий, що недалеко стациї Масон вискочив із шин поспішний поїзд. Кондуктор ведучий поїзд погиб на місци, а машинїст і богато подорожних потерпіли тяжкі рани.

— **Самоубийство арештанта.** Перед кількома днями донесли ми о бунтї арештантів в головнім львівскім заведеню карнім, підчас котрого арештант Марко Кармазин ранив сокирою в голову дозорця Рудницкого. Дня 15 с. м. сказав хтось запертому в окремій келїї Кармазинови, немов би Рудницкий умер в наслїдок завданої єму рани. Кармазин, побоюючи ся високої кари за убийство, повісив ся. Коли то замітили і відрізали его, був він вже трупом. Дозорець Рудницкий не лише жиє, але стан его здоровля значно поліпшив ся.

— **Велике банкротство.** Вчера розійшла ся по Львові поголоска, що збанкротував Маркус Фаєрштайн, звістний нафтовий спекулянт, властитель більшої посілости і реальностий в Дрогобичи. Довги его мають виносити 1,700.000 корон. Фаєрштайн утїк і не знати, де він укриває ся. З львівских фірм мають бути з причини того банкротства виставлені на страти: Р. Парнес, П. Ґросінґер і ин. Минувшого року Фаєрштайн мав власного маєтку 400.000 корон і з тими грішми пустив ся на спекуляцию. Купив віллю в Дрогобичи від звістного мілїонера тамошного Гартенберґа за 220.000 корон. Вілля та приносила єму 2%, між тим як Фаєрштайн робив довги і платив від них 6 — 8%. Відтак купив три села за позичені гроші, від котрих платив грубі відсотки. Фаєрштайн робив то з осторожности, бо хотів уходити за мілїонера. — Фаєрштайн єсть жонатий, має дїти і числить над 40 лїт. О викритю его фальшивих векслїв повідомлено прокураторию державну в Самборі. Именно сими днями у одного з банкирів дрогобицких був платний вексель Фаєрштайна на кільканайцять тисяч корон. Коли банк пересьвідчив ся, що підписи на векслі фальшовані, повідомив о тім сейчас прокураторию державну, котра розпочала слїдство.

— **Самоубийство.** В Чернівцях, в лазни Софії, відобрав собі житє вистрілом з револьвера інспектор віденьскої полїциї Стефан Бер, котрий перебував в столици Буковини від 17. грудня яко інспектор при удержавленю тамошної полїциї. Перед смертию переслав Бер свої гроші другому інспекторови віденьскої полїциї, перебуваючому також в Чернівцях, Рачеви. Причиною самоубийства був імовірно нервовий розстрій.

† **Помер:** о. Алексей Лебедович, парох в Монастириских, ярославского деканата, дня 14 с. м. в 43-ім роцї житя, а 18-ім сьвященьства.

Телеґрами.

Відень 21 лютого. На нинїшнім засїданю поставив пос. Дашиньский інтерпеляцию в справі приймання российских абсольвентів шкіл середних до львівскої полїтехніки і в справі поступованя радника шкільного о. Дуткевича в Горлицях, а пос. Вас. Яворский поставив інтерпеляцию в справі основаня рускої ґімназиї в Бережанах.

Будапешт 21 лютого. Перед парляментом уставлено нинї чотири компанії піхоти і шкадрону гузарів. Полїция стереже брам будинку. Зібрало ся велике число цікавих.

Будапешт 21 лютого. Дневник урядовий оголосив іменоване начальника полїциї Рудная повновластником і королївским комісарем для Будапешту і пештеньского комітату.

Альґесірас 21 лютого. Конференция розпочала наради над основанем банку державного в Марокку. Предложено два проекти, один нїмецкий другий французский.

Білград 21 лютого. В правительственних кругах настало переконанє, що вже небавком треба сподївати ся залагодженя конфлїкту з Австро-Угорщиною.

Херсон 21 лютого. (П. Аґ.). При улици Грецкій відкрито тут фабрику бомб. Знайдено чотири готові і девять не наповнених ще вибуховими творивами. В звязи з тим арештовано прибувшого тут недавно жида.

Лаґос (Судан) 21 лютого. (Б. Райт.). До північної Ніґерії вислано дві компанії войска з 300 двигарями, щоби помагали здушити ворохобню, яка вибухла недалеко міста Сокото. Ворохобники убили там компанію англійского войска і 5 офіцирів англійских.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 20 лютого. Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·90 до 8·10; жито 5·70 до 5·90; овес 6·40 до 6·60; ячмінь пашний 6·— до 6·20; ячмінь броварний 6·60 до 7·—; ріпак 13·— до 13·25; льнянка —— до —·—; горох до вареня 8·50 до 10·—; вика 9·25 до 10·—; бобик 6·40 до 6·70; гречка —— до —·—; кукуруза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 48·— до 62·—; конюшина біла 45·— до 60·—; конюшина шведска 68·— до 78·—; тимотка 22·— до 27·—.

НАДІСЛАНЕ.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів“. Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язицї нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

5 корон і більше денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машині. Проста і скора робота домова через цілий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддалене не має впливу. Роботи продаємо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної ТОС. Г. ВІТТІК і Сп. Прага, Петерспляц 7. I.—469.

БІЛЕТИ ІЗДИ

на всї зелїзницї

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цінах оригінальних.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).